

La nova IB3

La nova majoria política balear té en IB3 un dels principals desafiaments, després de les crítiques que ha rebut la televisió pública.

Dimecres de la setmana passada el Parlament –tal com mana l'Estatut reformat– elegí el nou director general de l'Ens Públic de Ràdio i Televisió de les Illes Balears. L'home escollit fou Antoni Martorell, fins ara cap de comunicació del Consell de Mallorca, sota la presidència de Maria Antònia Munar. Aquesta elecció és fruit del pacte entre els membres de la nova majoria política il·lenca, PSOE, Bloc i UM. El nomenament havia trigat a arribar,

però a la fi l'acord es va segellar amb Martorell al capdavant d'IB3 i amb dues sots-direccions –una per al PSOE i una altra per al Bloc– a la televisió i una direcció per a la ràdio –per al Bloc.

Els nous directius d'IB3 tenen diverses fites a assolir. La primera, de tipus econòmic. Des de l'oposició, el PSOE i el Bloc han denunciat reiteradament el gran endeutament de la televisió que, segons el seu parer, és fruit de la mala gestió anterior, basada a pagar

grans quantitats de diners a determinades productores i estrelles mediàtiques. El govern del PP i la direcció d'IB3, que ocupava Maria Umbert, negaren sempre aquestes acusacions. El canvi econòmic de la televisió i de la ràdio s'haurà de planificar aquests mesos vinents per a poder concretar-se a partir de l'any que ve, perquè en aquest moments encara són vigents molts de contractes de productores que vénen del sistema anterior.

En segon lloc, s'hauran d'enfrontar a una crisi laboral greu. Tot el personal tècnic, que és d'una empresa externa a IB3, es troba des de fa tres mesos en un estat d'agitació laboral que fins i tot els portà a fer una vaga de tres dies durant les eleccions del 27 de maig. En aquell moment, des

Seu general d'IB3, al Polígon de Son Bugadelles, Calvià, a Mallorca

de l'oposició, PSOE i Bloc mostraren la solidaritat amb els treballadors i els asseguraren que resoldrien els problemes si governaven.

El tercer punt calent és la reconversió lingüística. L'acord de centreesquerra preveu que el català sigui la llengua vehicular de tota la televisió. Fins ara, fidel al bilingüisme que inspirava l'acció de govern de Jaume Matas, la televisió i la ràdio públiques usaven indistintament el castellà i el català. Per exemple, les pel·lícules eren totes en castellà. Una via que els nous directius volen prendre en consideració per a capgirar aquesta situació és d'arribar a acords amb TV3 –perquè el doblatge és molt car– a fi de compartir despeses i poder emetre en català els films doblats per la televisió catalana. Per una altra banda, es dona per fet que el català serà la llengua que usaran tots els presentadors de programes –fins ara no era ben bé així. Això també inclou els programes elaborats per les productores alienes a IB3, que nodreixen la immensa major part de la producció; és a dir, IB3 compra quasi tota la programació a empreses privades.

La quarta fita, i la que ha aixecat més polèmica des de la creació de la televisió pública balear, és la pluralitat. Des que s'anuncià la creació d'IB3, l'esquerra la rebé amb crítiques per la parcialitat que sospitaven que tindria. Aquestes sospites provenien del fet que Matas havia nomenat directora general Maria Umbert, que havia estat cap del gabinet del president. I la temença, a parer del PSOE i el Bloc, fou superada per la realitat en començar les emissions. Ambdues formacions polítiques acusaren

sense defallir la directora general de ser el braç televisiu executor dels interessos del PP. Els conservadors sempre negaren aquestes acusacions. El cim de la tensió política pel que fa a IB3 arribà a principi d'any, quan un programa que es presentava com a espai d'investigació, produït per El Mundo-Televisión, començà a emetre reportatges rodats amb càmera oculta. Però, a més, en aquests programes es feien quedar malament algunes plataformes crítiques amb la política del govern de Matas. L'escàndol fou tan gran que la directora general, Maria Umbert, féu que la productora deixés d'utilitzar el recurs de la càmera oculta.

Les crítiques a la parcialitat política d'IB3 portaren alguns diputats opositors a referir-s'hi, al Parlament, amb el nom de PP3. Com és habitual en aquests casos, la resposta conservadora va ser negar les acusacions

i mostrar còmputos de minuts d'aparició dels partits de l'oposició. Destacaven, també, la pluralitat que, a parer seu, hi havia a les tertúlies. Tot era un intent de demostrar la falsedat de les acusacions del PSOE i del Bloc. Tanmateix aquestes crítiques no s'aturaren, sinó tot al contrari. L'oposició contrareplicà que el mal ús que es feia de la televisió es palesava en la selecció de les notícies i dels temes de les tertúlies. Tant en l'un cas com en l'altre, deien, sovint no eren sinó l'ampliació i l'amplificació de les suposades notícies que publicava el diari *El Mundo-El Dia de Baleares* que afectaven negativament l'esquerra i UM. Això encara s'intensificà més durant els mesos anteriors a les eleccions.

La tensió política al voltant d'IB3 ha estat, doncs, força important.

Miquel Payeras

L'audiència

SOFRES és l'empresa que mesura l'audiència dels mitjans de comunicació de l'estat espanyol i dels estats del nostre entorn. D'ençà del novembre passat també presenta les dades de la de la televisió balear. Doncs bé, segons SOFRES, IB3 és la quarta televisió més vista de les Illes Balears. Resta darrere les tres grans –TVE-1, Tele 5 i Antena 3–, que es disputen el liderat; una mica per sobre de les dues noves privades d'àmbit estatal –Cuatro, que algun dia guanya IB3, i la Sexta–; i clarament davant de la resta de cadenes que es rebena les Illes: TV3, K33, Canal 9, Punt 2 i totes les locals, que l'empresa mesuradora considera com un tot, però que en realitat són les insulars de cada illa i el conjunt de les locals de les Balears.

Un exemple concret: el diumenge 15 de juliol TVE-1 fou la més vista, amb una audiència del 19,8%, seguida per A-3 amb el 17,8%, Tele 5 16,6%, IB3 7,8%, Cuatro 6,2%, la Sexta 5,5%, la 2 de TVE 4,6%, TV3 2,9%, Canal 9 2,8%, les televisions locals 1,9%, K33 1,4% i Punt 2 0,4%. Amb petites variacions, és el quadre que sol repetir-se cada dia.

Les dades d'audiència absoluta mostren que la programació d'IB3 és seguida per unes 30.000 persones diàriament, sobre una població de més d'un milió de ciutadans empadronats a les Illes. Amb puntes superiors –50.000, 60.000...– de tant en tant i, excepcionalment, de xifres més importants –fins a 100.000 en alguna ocasió–, quan es tracta, per exemple, de l'estrena d'una pel·lícula que té molt atractiu popular o bé algun esdeveniment esportiu, com algun partit del Mallorca de la Copa del Rei que es va retransmetre la temporada passada. Els informatius més vistos són els del migdia, de dilluns a divendres. Entre el dilluns 9 de juliol i el divendres 13, els espais informatius del migdia tingueren una mitjana de 27.600 espectadors per dia. Per una altra banda, entre els programes de producció pròpia, se'n destaca un de cuina, al migdia, ben bé abans de l'informatiu, que es diu "Sa bona cuina de Paquita Tomàs"; en el període estudiat, obtingué una audiència mitjana de 21.200 espectadors el dia.